

[Arne Larsen.]

taler for en lidt hurtigere takt i denne lovgivning. Socialistisk folkeparti fremsatte da også sit lovforslag simpelt hen for at få klaret nogle af de større problemer op i rimelig tid. Jeg kan forstå, at det er man ikke særlig indstillet på fra de øvrige partiers side. Men så må de også tage ansvaret for, at vi endnu en gang går til afslutning af en mæglingsituation med så udemokratiske sammenkædnings- og afstemningsregler, som vi egentlig har.

Det skal være de bemærkninger, jeg finder anledning til at sige. Jeg forstår, at lovforslaget ikke har særlig store muligheder for at gå igennem med den indstilling, der er blevet tilkendegivet. Men jeg vil dog alligevel anbefale, at man i udvalget angående arbejdsmarkedsproblemer ser på dette lovforslag, og at man, hvis det kan fremskyndes, gør mest muligt derfor.

Med disse bemærkninger en behersket tak for denne behandling.

Arbejdsministeren (Erling Dinesen): Jeg skal ikke føje mange bemærkninger til det, hr. Arne Larsen har sagt. Men når han påstår, at socialdemokratiet i 1970 har stillet et nogenlunde tilsvarende forslag, skal jeg dog anføre, at det ikke er rigtigt. Det, vi stillede forslag om, var, at disse problemer blev taget op i et udvalg nedsat af arbejdsministeren, og det blev imødekommet af den daværende arbejdsminister, arbejdet er i gang. Når det ikke er afsluttet endnu, er det — og det tror jeg, hr. Arne Larsen vil være enig med mig i — fordi der var et nok så vigtigt spørgsmål, som skulle løses først, nemlig problemerne om en fornyelse og modernisering af arbejdsretten, og det kommer der forslag om i næste uge.

Til slut blot: kunne vi ikke snart blive fri for de ustandselige SF-bemærkninger om, at LO ikke taler på medlemmernes vegne, disse stadige, traditionelle forsøg på at skabe mistillid mellem medlemmer på arbejdspladserne og LOs ledelse? Der er ikke nogen, der efterhånden tager det alvorligt, vi gør

det heller ikke her i salen, så jeg synes, SF skulle tage den plade af grammofonen.

Risgaard Knudsen: Hr. Arne Larsen kom også med et par enkelte bemærkninger med adresse til mig. Der må være en fortalelse i disse bemærkninger. Hr. Arne Larsen tilkendegav nemlig, at jeg for mit vedkommende skulle have betegnet det foreliggende lovforslag som et paradeforslag. En sådan bemærkning er ikke faldet fra min side. Tværtimod har jeg her i dag givet udtryk for, at jeg deler den opfattelse, at der for så vidt angår denne lovgivning er en række spørgsmål, som vi her i folketinget bliver nødsaget til at beskæftige os med. Men når det er sagt, vil jeg gerne gentage, hvad jeg allerede har tilkendegivet, nemlig at med henblik på en saglig behandling af disse spørgsmål, må det være nærliggende og i vor egen interesse — i hvert fald er det i min interesse — at afvente det saglige arbejde, der i øjeblikket er i gang på udvalgsplan og i sin tid igangsat på baggrund af et initiativ ikke fra SF's side, men fra socialdemokratiets side.

Jeg kan ikke afholde mig fra at gøre den bemærkning yderligere, at havde der virkelig fra SF's side været en ærlig vilje til revision af denne lovgivning på nuværende tidspunkt, hvorfor tog man så ikke initiativet på et tidligere tidspunkt i denne samling?

Ordføreren for forslagsstillerne (Arne Larsen): Til hr. Risgaard Knudsen: det er da, fordi vi er sådan nogle gode mennesker i SF. Vi har i et år eller halvandet ventet på, at der skulle ske noget. Når der så ikke sker noget, er det vel tilladt at tage et initiativ på et eller andet tidspunkt, uden at man derved tilsidesætter almindelig velanstændighed. Det synes jeg ikke hr. Risgaard Knudsen skal tage så tungt.

Jeg har ikke påstået, at hr. Risgaard Knudsen havde sagt „paradeforslag“. Jeg samlede op, hvilke udtalelser der var faldet fra ordførernes side og det var „parade-